

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres : 24. novembar 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Dragi Vukosavljević je rekao da je tokom 1991. godine bio načelnik bezbednosti 80. motorizovane kragujevačke brigade. Po njegovim rečima, njemu je neposredno bio nadređen komandant brigade Vojinović, a po liniji bezbednosti major Šljivančanin. Svedok Vukosavljević je istakao da su ratne operacije u Vukovaru prestale 16., 17., ili 18. novembra 1991. godine. Naglasio je da misli da je 16. i 17. novembra bio na obezbeđenju zarobljenika sa Mitnice. Po njegovim rečima, on je od komandanta brigade dobio naređenje da sa četom vojne policije obezbedi te zarobljenike. Na obezbeđenju su bili oficiri iz komande njegove brigade i potpukovnik Danilović. Po drugi put je bio na Ovčari kada mu je komandant brigade Vojinović dao nalog i štabno vozilo i rekao mu da ode na Ovčaru, pošto je tamo delikatna situacija. Vojinović mu je još tom prilikom rekao da su tamo deo čete vojne policije njihove brigade i grupa teritorijalaca iz Vukovara. Po dolasku na Ovčaru razgovarao je sa kapetanom Vezmarevićem koji mu je rekao da nema uslova za obezbeđenje pošto ne može da udalji teritorijalce iz hangara. Još par ljudi mu je potvrđilo da se ne može uspostaviti obezbeđenje zbog teritorijalaca, koji su govorili da su zarobljenici njihovi i tražili su da im se predaju. Po njegovim rečima, u hangaru je jedna grupa zarobljenika bila na desnoj strani iza konopca, a na sredini je bila druga grupa okružena teritorijalcima, vojnim policajcima i oficirima. Nije bilo sukoba između čete vojne policije i teritorijalaca i dodao da je otišao do komandanta Vojinovića da ga izvesti šta se dešava i da se nešto preduzme. Svedok Vukosavljević je istakao da mu je Vezmarević u načelu rekao da je bilo tuče izmedju teritorijalaca i vojne policije. Kada se vratio u komandu brigade nije pronašao Vojinovića, pa je otišao picgauerom kod Mrkšića, gde je ovaj bio na sastanku. Pošto je sastanak bio u toku, Vukosavljević je sačekao sat vremena i kada je Vojinović izašao, upoznao ga je s događajima na Ovčari. Vojinović ga je pozvao da zajedno odu kod Mrkšića, kako bi ga izvestio o situaciji. Međutim, nakon što su objasnili Mrkšiću kakva je situacija, ovaj im je rekao da ga više sa tim ne gnjave, pošto ima preča posla. Vukosavljević je istakao da je, iako je Vojinović razgovarao sa Mrkšićem, odlučeno da se vojna policija povuče i prepusti zarobljenike. Kad su se vratili na Ovčaru, vozila vojne policije su već bila pripremljena za izvlačenje, a Vezmarević je obavestio svedoka da mu je Karanfilov rekao da se vojna policija povuče iz hangara. Svedok Vukosavljević je istakao da je o tome sačinio izveštaj, koji se sada nalazi u arhivi Kragujevačkog korpusa. On je dodao da je taj izveštaj pisao u tri primerka, od kojih su dva ostala kod njega, dok je jedan predat kontraobaveštajnog grupe u Šidu. Po njegovim rečima, on se sa Ovčare vratio zajedno sa Vezmarevićem i vojnim policajcima. On je potom naglasio da se sve vreme njegovog daljeg boravka u Vukovaru pričalo o tome šta se desilo na Ovčari. Po rečima svedoka, kada je drugi put ušao u hangar, video je da je tamo više ljudi iz Vukovara, a da su pripadnici vojne policije potisnuti. On je dodao da je bilo preko 60 teritorijalaca i da je situacija bila delikatna. Svedok Vukosavljević je istakao da je o događajima na Ovčari razgovarao sa Karanom i Karanfilovim. Opisujući razliku između pripadnika JNA i TO, svedok je naglasio da su teritorijalci imali šarene uniforme, dok su pripadnici JNA imali formacijske uniforme.

Fond za humanitarno pravo